

VECKOBLADET

Nr 29 webbform

101008

Orden i Storkyrkan 6/10

”I går kväll samlades många tusen människor i Stockholm och i andra delar av landet för att ge sin mening till känna. Ropa ut sin avsky mot det som gör skillnad på människor. Den rasism som säger att du är inte lika mycket värd som jag. Du ska inte ha samma rättigheter som jag. Du är inte värd ett liv i frihet. Och detta av ett enda skäl – att du är inte född i samma land som jag.”

Biskop Eva Brunne

Det händer i helgen

Söndagspromenad den 10 oktober klockan 15.

Samling utanför Vårdcentralen, Sankt Lars.

Tema: urbanisering. Nya och gamla miljöer du aldrig sett. Historia och framtid.

Tid: knappt två timmar.

Utrustning: bra skor.

Frivilligt bidrag till Klostergårdens byalag 20 kronor.

Svendborgkoncerten, för första gången i Lund

Röda Kapellet, danska Oktoberkoret och Måndagskören från Lund framför Bertolt Brechts Svendborgdikter i tonsättning av Håkan B Carlsson. Tid och plats: måndag 11 oktober i Svaneskolans aula i Lund kl 17.00. Tonsättaren dirigerar.

Brecht skrev sina Svendborger Gedichte under tiden som landsflyktig i Danmark. Håkan B Carlsson är rektor för Kulturskolan i Lund och har under årens lopp arrangerat och skrivit mycket musik för Röda Kapellet. Hans Svendborgsvit bygger på ett urval av Brechts dikter. Verket har tidigare framförts tillsammans med kören Oktoberkoret från Köpenhamn i just Svendborg på Fyn, dessutom i Köpenhamn, i Malmö och i Stockholm, men aldrig tidigare i Lund tillsammans med full orkester.

Sångarna har instruerats av Linda Alexandersson.

Konserten ingår som en del i Lund Choral Festival. Fri entré.

Välkommen

Röda Kapellet

Veckans citat

Citat 1

Har Lars Ohly och Vänsterpartiet varit så upptagna av att, i sminkkloger och riksdagskanslier, markera ett fysiskt mätbart avstånd till SD att man inte ser hur farligt nära partiledaren kan hamna, i retoriken? Föreställningen om Sverige som ett länge osmittat undantag, som landet där ”vi” förtjänar att ha det bättre än resten av världen och som ”vårt” land där inte alla hör hemma är, oavsett vem som säger det, djupt obehagligt tankegods.

MarieLouise Samuelsson Expressen 7 okt

Citat 2

Olof Palme var en passionerad man. Han var minst sagt attraktiv. En avtändande faktor var att han ständigt skulle någon annanstans.

Annette Kullenberg, Expressen 7 okt

apropå Henrik Berggrens nya Palmebiografi

Några avgångsförslag av Lucifer

Den lokala valanalysen fortsätter – vänsterns nederlag i Lund är verkligen värt eftertanke.

Alltså: vänstern gör en utmärkt valkampanj och har alla goda argument på sin sida.

Moderaterna gjorde inget särskilt och har skött Lund illa i fyra år och de gick ändå framåt. Miljöpartiet har legat lågt i fyra år och knappt visat sig i den lokala valrörelsen och gick framåt med tre mandat.

Det är alltså rikstrenden som gäller, vi kunde lika gärna ha hållit tyst med lokala frågor. Min slutsats i Veckobladet häromveckan var att vi måste ha skilda valdagar: riksdagsval vartannat år och kommun/landstingsval vartannat.

Mats Olssons slutsats

Men det finns andra sätt att närma sig ämnet och jag har med intresse tagit del av vad Mats Olsson(v) skriver på sin blogg olssonbetalar.blogspot.com (se inlägg och länk här till vänster, *red*). Han har samma beskrivning som ovan och finner att det är rikstrenden som gäller i Lund och inget annat. Han bygger inte upp sin slutkläm med några indignerade ideologiska argument utan slutar lugnt och sakligt med: ”Några förklaringar i form av politiskt innehåll, aktivitet eller genomslag i massmedia är omöjliga att finna. Folk har tackat oss för föreställningen – och röstat på MP. Den enda rimliga slutsatsen man kan dra är att Vänsterpartiet måste byta partiledare.”

Är allt ordnat till det bästa?

Vi läser i tidningarna att partisekreterarna faller till höger och vänster i de små borgerliga

partier som också gick back i valet. Men i Vänsterpartiet tycks allt vara ro och harmoni.

Någon som borde byta jobb, dags för en extrakongress? Ack nej, i Vänsterpartiet är allt redan ordnat till det bästa. Kriskommission? Nej, partiet har en kommunikationschef som säger att vi ska ha en ”framtdskommission”. Tja, man kanske ska vara glad för att den inte kallas ”segerkommission”.?

Det är min bedömning att också Vänsterpartiet skulle behöva rensa i toppen. Här är en tänkbar prioritetsordning:

1. Den kommunikationsansvariga borde återgå till den kommersiella PR-branschen. Det har varit några smaklösa jippon för mycket. Partiledarens frieri under en TV-debatt slår det mesta.

2. Partisekreteraren bör väl lämna sin post. Hon har nu förlorat sitt tredje val i rad. I varje annat parti skulle hon redan vara borta.

3. Partiordföranden är för många som gillar vår politik ett hinder för att man ska lägga sin röst på Vänsterpartiet. Som tur är finns goda kandidater som ersättare.

Vad gäller partistyrelsen vet jag för lite för att kunna bedöma, men nog är det tröttsamt med den nuvarande partilinjen att skyla över valförlusten genom att ropa högt om rasismen hos Sverigedemokraterna. Rasismen finns, men det är inte det som är huvudproblemet i svensk politik nu utan avsaknaden av en sammanhållen socialdemokratisk politik som vi kan påverka och stödja/kritisera.

Har socialdemokratin en framtid? av Gunnar Stensson

Etniska och andra ”minoriteter” har aldrig varit socialdemokratin starka sida – än mindre invandrare. Socialdemokratiska partier har - oavsett land - tenderat att vara den etniska majoritetens parti och försvarat sin mark mot andra arbetare som setts som hot mot löner och sysselsättning.

Solidaritet och internationalism har varit slogans som var nyttiga så länge ingen konkurrens var i sikte. Sverige har inte förrän helt nyligen tvingats ta ställning till denna fråga. Men när det skedde flyttade sig helt enkelt ett segment socialdemokratiska väljare till den yttersta högern.”

Så skriver Immanuel Wallerstein den 1 oktober med anledning av det svenska katastrofvalet och Ed Milibands tillträde som partiledare för Labour. Wallerstein menar att ”Red Ed” Miliband i sitt tal efter partiledarvalet framför allt var angelägen att markera en politisk mittenposition.

Rösträttens väg till socialismen

Wallerstein härleder socialdemokratin uppkomst till Eduard Bernsteins tanke att den allmänna rösträtten skulle ge ”arbetarna” majoritet i parlamenten och därmed möjlighet att förverkliga socialismen. Talet om väpnad revolution var därför dåraktigt. Det är det budskap som August Palm agiterade för.

Bernsteins definition av socialismen var oklar men tycktes innebära nationalisering av ekonomins nyckelsektorer. Socialdemokratin fortsatta historia har inneburit en långsam rörelse från radikal politik till en mittenposition.

Redan 1914 svek de socialdemokratiska partierna internationalismen genom att sluta upp bakom de krigförande ländernas regeringar.

Under 1950 och 60-talen kom socialdemokratin att stå för en kompromiss som kallades ”välfärdsstaten”. Den var framgångsrik. Rörelsen fick aktivt stöd från en stor del av medborgarna.

Efter 70-tals-stagnationen och den begynnande neoliberal ”globaliseringen” slutade socialdemokraterna att lägga tyngdpunkten vid välfärdsstaten.

De blev i stället förespråkare för en mjukare version av marknadssamhället. Det var vad Blairs ”new Labour” handlade om. De svenska socialdemokraterna var länge ståndaktiga, men gav till slut vika.

Konsekvensen blev att socialdemokratin upphörde att vara en ”rörelse” som kunde räkna med stöd från ett stort antal människor. Den förvandlades till en valmaskin utan de tidigare årens passion.

Detta gav Reinfeldt chansen att beskriva M som det nya arbetarpartiet och framställa sig som en försvarare av välfärdsstaten.

Fortfarande är välfärdsstaten en social preferens för många människor. Väljarna vill behålla dess bleknande fördelar.

Har socialdemokratin en framtid? frågar Immanuel Wallerstein slutligen. Ja, som en "social preferens". Nej, inte som en "rörelse".

Peak Oil 5 av Erik Kågström

Vi har i år fått ett nytt statligt verk, Trafikverket, som är en sammanslagning av Banverket, Vägverket och Sjöfartsverket och som skall ha det övergripande ansvaret för utvecklingen av all transportverksamhet i Sverige. Att man i det nya verket tagit sin uppgift på allvar framgår bland annat av att professor Kjell Aleklett i augusti efter inbjudan höll ett föredrag om Peak Oil för verksledningen i Borlänge. Men det är inte första gången som Peak Oil varit på tapeten i vårt land. Ett dokument med rubriken "Making Sweden an oil-free Society" undertecknades den 28 juni 2006 av vår dåvarande statsminister Göran Persson. Det var en rapport som sammanställdes av en statlig kommission och i den nämndes att IEA (International Energy Agency) ansåg att Peak Oil skulle inträffa mellan 2020 och 2030, enligt oljebolaget BP under perioden 2015 och 2020 och enligt ASPO, det mest pessimistiska alternativet, med en topp före 2010. Kommissionen baserade sina slutsatser på uppgifter från Kungliga Vetenskapsakademiens energiutskott. På det hållet visar man dock ingen oro i oljefrågan. I energiutskottets "Om energin 2050" den 9 april 2010 nämns inte Peak Oil över huvud taget; det talas bara om globalt ständigt ökande produktion och konsumtion av energi i olika former.

Trafikverket har en utmärkt hemsida. Där finns det bland annat en avdelning för "Kris och säkerhet". Bland de händelser som kan orsaka störningar i transportsystemen nämns där tyvärr inte akut bränslebrist.

Enligt Gunnar Sandin är generaldirektören för det nya Trafikverket, Gunnar Malm, en övertygad tågvän. Efter att ha hört vad Kjell Aleklett hade att säga om den framtida energisituationen i världen bör han ha stärkts i denna övertygelse. Att nu bygga en kringfartsled i Stockholm, dra ned på bidragen till banunderhåll och fördubbla banavgifterna kan inte vara framsynt trafikpolitik. Men det är ju så borgarna vill ha det. Och de litar nog på ekonomernas tilltro till marknadens och prismekanismernas förmåga att lösa alla resursproblem.

Det är naturligtvis inte bara i Trafikverket man söker information om Peak Oil. Det kan inte ha undgått våra militärer att deras kolleger i USA och Tyskland på sistone har uttryckt oro för konsekvenserna av höga oljepriser och bränslebrist inom en nära framtid. Den svenska försvarsmaktens informationsdirektör Erik Lagersten (info@mil.se) svarar kanske på frågor om hur man i hans organisation ser på Peak Oil.

Erik Hermelin, 150 år, översättare, mystiker, antinazist av Gunnar Stensson

Strax före andra världskriget inledde Nazityskland ett så kallat euthanasi-program som innebar att "livsodugliga" och mentalsjuka människor på statliga anstalter systematiskt utrotades. Det gällde att rena den "ariska" tyska rasen. Skåpbilar med mobila gaskamrar körde

upp utanför mentalsjukhusen, patienterna leddes ut och gasades.

Erik Hermelin, som sedan 1915 var intagen på Sankt Lars, var väl medveten om euthanasi-programmet och skrev ett par politiska pamfletter mot nazismen. Det var ingen ofarlig protest.

Hermelin var privilegierad på Sankt Lars. Han förfogade över två rum, hade stora tillgångar för bokinköp, bekostade publiceringen av sina verk, umgicks jämlikt med överläkaren, tog emot besök av släktingar och vänner, hade ofta permission och rymde ett tjugotal gånger, mest för att supa. Men han solidariserade sig med dem som hade en mycket svårare situation i den så kallade asylen på Lunds Rikshospital, där de var inhysta 20 och 20 i stora salar.

Den kalla vintern 1940-41 frös många exotiska träd i parken ihjäl. Asylens fönster var förklustrade med svart mörkläggningspapper. Därinne hölls drygt tusen människor inspärrade. De kanske inte hade kunskap om euthanasi-programmet men de kände säkert de bakomliggande värderingarna, som förekom också i Sverige.

Ett par mil bort, på andra sidan Öresund härskade nazisterna. Vad skulle ske med de olyckliga på Sankt Lars om de invaderade Sverige?

Det är 150 år sedan Erik Hermelin föddes. Hans gudson Johan Hermelin berättade i söndags om hans liv på ett seminarium i en lokal som en gång var avdelning 5 på Sankt Lars. De antinazistiska pamfletterna nämndes kort.

Erik Hermelins viktiga livsgärning, som möjliggjordes av att han satt inspärrad i Sankt Lars, var översättningarna av det stora persiska kulturarvet, 10 000 unika sidor.

Ett ovärderligt stöd hade han alltsedan 1915 i rabbinen Wohlsteins från Malmö, som också var professor i hebreiska i Lund, och dennes maka doktorinnan Jenny Wohlsteins. Erik Hermelin berättade om detta i ett brev till sin mor Eugenia Hermelin f. Fjellstedt i januari 1940.

Hermelin och makarna Wohlsteins var förenade i motståndet mot nazismen. Det skymmer över den höstliga parken. För första gången har vi ett rasistiskt parti i den svenska riksdagen.

PS. Erik Hermelins namn stavas inte med C utan med K på de volymer han publicerade.

Ny partiledare av Mats Olsson

Hämtat från bloggofären:

Nedanstående inlägg publicerades lördagen den 25:e september 2010 på bloggen [Olsson betalar](#). Det är en mycket intressant blogg för den som intresserar sig för politiken i Lund. Författaren, Mats Olsson, skriver själv "Politik och vardag i Lund, jordens medelpunkt" som bloggans slogan. Kanske att ta i, men helt i VB:s anda. Att VB med författarens tillstånd återger den här artikeln beror förutom att den är läsvärd på att den inte fått några kommentarer. Detta faktum kan antingen bero på att alltför få hittar till bloggen eller på att det som författaren skriver inte händer så mycket i och kring v just nu. VB tycker att artikeln förtjänar att diskuteras och hoppas att läse- och skrivkretsen tycker det samma. Även Lucifer refererar till denna blogg i det här numret, så kanske man kan säga att förhoppningen ovan redan börjat gå i uppfyllelse.

Ny partiledare

En vecka efter valförlusten har det redan hunnits skrivas en rad goda ansatser till eftervalsanalyser. För en översikt, se t.ex. [Jonas Sjöstedts](#) och [Ali Esbatis](#) bloggar. Diskussionen måste fortsätta, inte minst vad gäller utvärderingen av det rödgröna samarbetet och den valstrategi som oppositionen använt. Socialdemokraterna verkar ta detta på allvar.

Inga stenar ska lämnas ovända, en kriskommission är tillsatt och en extra partikongress annonserad.

Vad händer då i Vänsterpartiet? Hittills nästan ingenting, trots att valet är en precis lika stor katastrof som för socialdemokraterna. Valresultatet innebär att den samlade arbetarrörelsen inte har varit politiskt svagare sedan den allmänna rösträttens införande. Med tanke på utgångsläget borde 2010 ha varit det val då Vänsterpartiet åter närmade sig ett tvåsiffrigt procentuellt väljarstöd: Effekterna av den borgerliga regeringspolitiken, den historiskt svaga socialdemokratin, partiets valprogram och starka valrörelse.

En avgörande fråga som Vänsterpartiets medlemmar bör ställa är alltså: Hur kan det komma sig att partiet minskar igen, när vänstern i själva verket borde ökat kraftigt?

Valresultaten beror till mycket stor del på partiledarnas popularitet och framtoning. Detta är ingenting som vänstern kan önska bort eller ändra på, det styrs av hur partierna och det parlamentariska systemet är uppbyggda och av massmedial logik. Vänsterpartiet och dess föregångare har ända fram till 2004 varit begåvat med partiledare som varit mer populära än partiet självt. Speciellt med Gudrun Schyman bidrog detta till ett genombrott i svensk politik och till att partiets delvis självvalda politiska isolering bröts.

Lars Ohly gjorde till stor del en alldeles lysande valrörelse 2010. I debatter och utfrågningar har Ohly varit engagerad, påläst och ofta rapp i framtoning och replik. Han belönades också med ett rejält massmedialt genomslag. Efter Fredrik Reinfeldt och Mona Sahlin var Lars Ohly till exempel den partiledare som sammanlagt fick flest rubriker, artiklar och kommentarer under månaden som föregick valet.

Trots detta är Lars Ohly den i särklass minst populära partiledaren. I alla undersökningar över vem som inger folk förtroende hamnar Ohly på en bottenplats. Mönstret bekräftades på valdagen i SVTs stora undersökning [Valu](#) som omfattade nästan 12 000 väljare på väg ut från vallokalerna. På frågan om partiledarens roll för val av parti hamnade Ohly åter på sista plats, klart distanserad av alla de andra partiledarna.

Exakt vad det är som inte fungerar i kommunikationen med väljarna kan man bara spekulera i, men en rad mindre lyckade ståndpunkter och uttalanden genom åren har säkert bidragit. Det största och mest efterhängsna misstaget var oförmågan att förstå att man som partiledare inte kan kalla sig "kommunist" enligt en egen definition som mycket få förstår. Misstaget ledde till att partiet snabbt sjönk från 8-9 till 4-6 procent av partisympatierna vintern 2004, en nivå som sedan dess inte kunnat överskridas.

Men även den senaste valrörelsen har innehållit flera missgrepp av den typ som minskar folks förtroende. I SVT:s partiledarutfrågning den 5 september hävdade Lars Ohly inledningsvis att det bara fanns en enda fråga som de rödgröna inte kunnat komma överens om. Halvvägs in i programmet hade utfrågarna identifierat ett halvt dussin andra frågor utan rödgrön samsyn, vilket Ohly lite förläget försökte skoja bort. I samma utfrågning gick Ohly bokstavligen på pumpen när han ställdes inför en enkel fråga om delad föräldrarförsäkring och amning. Dagarna innan valet förstörde Ohly allvarligt sin seriösa framtoning genom en överslagshandling i form av direktsänt frieri i TV.

Oavsett hur man värderar ovannämnda exempel kan man inte komma förbi att det är någonting i framtoningen som inte fungerar alls, eller som bara fungerar i förhållande till de redan frälsta. För Vänsterpartiet är det alldeles uppenbart att den nuvarande partiledaren, trots många goda egenskaper och ett stort engagemang, är en belastning. Lars Ohly förknippas i

mångas ögon med partiets historiska misstag. Själva kopplingen må vara hur orättvis som helst idag, men Ohlys egna tidigare uttalanden och ståndpunkter har gjort det allt för enkelt för journalister och politiska motståndare att utnyttja den. Ett lackmustest på detta är att borgerliga partiledare under valrörelsen kunde varna för "kommunister i regeringen" utan att bli utskrattade.

Vänsterpartiets ordinarie kongress äger inte rum förrän 2012. Att vänta så länge skulle vara att segdra ett oundvikligt beslut och ge onödigt kort tid för ett nytt partiledarskap att arbeta upp sin position inför valet 2014. En extrakongress bör kallas in 2011. Eventuellt kan partiet överväga en modell, vilket [Jonas Sjöstedt föreslagit](#), med delat partiledarskap. Men de måste i så fall bägge vara nya, att bara komplettera den nuvarande partiledaren kommer inte att ge någon möjlighet att lyfta partiet.

Urbaniseringen av Sankt Lars-parken av Gunnar Stensson

Förberedelser till en söndagspromenad

På väg till utgångspunkten i gryningen 7/10. Skönt slippa blåsten! I stället ett milt grått dis. Utbyggnaden av bup-området och brukshundsklubbens gamla övningsfält sker stegvis. Inte ett hus har påbörjats. Det som finns är ett skräpigt avverkningsområde och ett asfalterat gatusystem med refuger, lyktor och brunnar för ytvatten. Pilevallarna med sina 60-åriga träd svänger ännu sina yviga kjolar.

Grävmaskinerna bökar kring Källby- och Hunnerupshemmen. Där bygger Peab insatslägenheter.

Bredvid Medicinskt center uppförs ett äldreboende: ännu en kompakt tegelstensbyggnad.

Bup-området blir en del av en helt ny stadsdel från Sankt Lars väg i väster till Källbybadet i öster och Klostergården i norr. Vem bestämde det?

Sankt Lars väg: bilar, cyklar, fotgängare, gymnasister, förskolebarn, lastbilar, schaktmaskiner och bussar. Buller och avgaser.

För några år sedan handlade det om att stänga av bron över ån för bilar. Nu bygger man om den för att den ska tåla den ökande trafiken.

Upp till Öppenvårdscentralen, utgångspunkten för söndagspromenaden.

Promenadplan

Här ska jag visa var Erik Hermelin hade sitt hem. Nu huserar NTP-gymnasiet där. Från överläkarvillan, nu förskola, överblickar vi Lunds Hospital, invigt 1879. De prydliga byggnaderna är symmetriskt utlagda på ömse sidor om mittgången mellan överläkarvillan och det slottsliknande klockhuset. Ett rokokopalats med park, omgivet av en mur. Lunds vackraste anläggning, utformad till Förnufvets pris i en tid då genialitet och sinnesförvirring ansågs gränsa till varandra. Men de ursprungliga häckarna är borta och symmetrin skymms av höga träd.

Vi gör en avstickare till det dystra tornet mellan furorna i parkens översta hörn mellan Rättspsyks vallomgårdade fort och Malmövägen. Här fanns en gång en järnvägshållplats för resenärer från Lund. Hospitalet låg isolerat, omgivet av vidsträckta åkrar, inneslutet och bevakat, självförsörjande också när det gällde vatten, som togs ur ån, renades och pumpades upp i vattentornet. Nu står det med utslagna rutor och graffiti, låst och utan funktion.

Genom bokdungen ner mot ån. Se där! En ny cykelstig med gatubelysning från Malmövägen in i parken. Den fanns inte i maj. Vi går intill vattnet som på en hög kaj. På andra sidan ligger en ö, en vildvuxen, artrik djungel, full av fågelliv. Det är en del av "naturreservatet", det sista i Sankt Larsområdet. Bakom ön utvidgar sig åfåran till en

vassbevuxen damm.

Vi närmar oss bron som är under ombyggnad. Den har ett undre plan av grova bjälkar. Där går vi över. Grova rör forslar vatten och avlopp ovan våra huvuden.

Söder om bron har en asfalterad trafikknutpunkt med ändhållplats för sexans buss anlagts. Vi överraskas av ännu en nyanlagd cykelstig med belysning. Den leder mot öster. Till höger om stigen har ett stort område röjts för att ge plats åt de 25 hus som HSB ska uppföra intill de gamla vårdarbostäderna.

Till vänster ”naturreservatet”, här mer imponerande tack vare de höga gamla träden. Vattnet skymtar mellan träd och buskar.

Så kommer vi ut på den skånska åkerjorden. Trafikbruset från dubbelrondellen är starkt. I öster skymtar Knästorps vita kyrka. Vi går längs åkerrennen söderut. Bortom väg 108 ser vi skylten: HÄR PLANERAR STAFFANSTORPS KOMMUN 50 NYA BOSTÄDER. Urbaniseringen är inte begränsad till Lund.

Längs gränsen västerut, in på en liten byväg mot Hunnerupsgården. Lagårdsplan med stor lagård, uthus och brunn. Vi rundar lagården. Gödselstad och köksträdgård. Här producerades en stor del av livsmedlen till det samhälle som Hospitalet utgjorde.

Vägen till frihet

En vacker åker, och bortom den Sankt Lars kyrkogård. Döden var enda vägen till frihet ur asylens livstidsfängelse. Många begravdes anonymt. Deras gravar markerades med nummer. En väg till kyrkogården borde anläggas.

Ett stycke av den gamla muren. En port med fyra bastanta fästen för gångjärn. Genom den släpptes internerna ut till dagens arbete på åkrar och odlingar. På kvällen återvände de. Porten låstes.

Vi fortsätter in i det som ibland kallas Västra borggården. Ett tiotal väldiga tegelstensbyggnader omsorgsfullt utplacerade runt en öppen plats med ett stort träd i mitten. Tegelarkitekturen är ytterst omsorgsfull. Exakt och försedd med prydliga ornament vid taken och kring dörrar och fönster. Dessa byggnader representerar MAKTEN, inte FÖRNUFTET som byggnaderna norr om ån.

Här var ännu 1957 1600 människor inspärrade. Makten var opersonlig och avlägsen. Staten fortsatte att vara huvudman till 1967, då Malmöhus län tog över.

Vi passerar åter den restaurerade och förstärkta bron, stannar ett ögonblick och ser ut över den frodiga biologiska mångfalden längs vattnet. Framåt har vi ett intressant perspektiv över ett kluster av byggnader från olika epoker.

När vi återvänder in i 1870-talets ”Upplysnings-hospital” möter vi först ett relativt förfallet hus som blivit en shop för 1960- och 70-talsprylar: gamla affischer, kläder, lp-skivor. Hep Cat Shop. Antagligen vänder den sig till de närbelägna skolorna: John Bauer-gymnasiet och Kunskapsgymnasiet, som båda skickar vidare en del av de pengar som kommunen anslår till undervisning till aktieägare.

Här är det lättast att njuta av den omsorgsfulla arkitekturen, ett flertal imponerande byggnader, placerade i exakt symmetri, byggda med högsta tänkbara kvalitet för att hålla i århundraden, finansierade med statliga medel. Nu kulturminnen.

I Klockhuset finner vi Sankt Thomas katolska för- och grundskola. I byggnaden bredvid: Freinet-skolan.

Följ förändringen medan den sker

Vi återvänder till promenadens utgångspunkt längs mittvägen genom parken. Där avslutar vi med en uppmaning till vandrarna att då och då komma tillbaka. Oavsett vad man tänker om urbaniseringen är det utomordentligt intressant att se landskapet förändras.

De som har kameror och kan fotografera bör dokumentera förändringarna månad för månad, år för år.

Läsare av denna text är välkomna att delta. Verkligheten är verkligare än beskrivningen!

Promenaden äger alltså rum söndagen den 10 oktober klockan 15. Vi samlas vid Sankt Lars vårdcentral. Den tar cirka två timmar. Vi brukar – frivilligt - ta emot 20 kronor per deltagare för att finansiera Byalagets verksamhet.

Kulturtips

00:00 - Malmö Opera

På Bredgatan 3 i Lund fredag 8 oktober kl 19.

[Läs mer](#)

KammarensembleN och Vokalharmonin

På Palladium 8 oktober kl 21.

[Läs mer](#)

Ayn

Teaterrepubliken välkomnar er till en värld utan parasiter!. Spelas på Teaterrepubliken 18 september - 30 oktober.

"Teaterrepublikens Ayn hör till det klyftigaste och roligaste jag sett på en teaterscen."

AFTONBLADET Lör 09 okt kl. 19:30

[Läs mer](#)

Between Silence and Stillness

På Palladium 9 okt kl 18.00 (premiär) och 22 okt kl 19.30

[Läs mer](#)

Rhenguldet av Richard Wagner

Direktsänt från The Met på Biograf Spegeln i Malmö och Kino i Lund 9 oktober, repris 10 oktober.

[Läs mer](#)

Compagnie of Strangers

Tillsammans med Moomsteatern skapar Nina Jemth & Pelle Öhlund ett rörligt, rörande konstverk. Med mörk humor och visuella spratt berättas historien om en gammal man som minns och möter karaktärer ur sitt liv. 9 oktober - 14 november.

Lör 09 okt kl. 19:00

[Läs mer](#)

LIVE: DORIT CHRYSLER & THEREMIN

På Inkonst 9 oktober kl 20.

[Läs mer](#)

Rymden emellan

En brutal och humoristisk pjäs som väcker många frågor kring åldrandet i vår kultur, våra värderingar och det samhället vi byggt åt oss, på Kulturhuset Mazetti 9 - 10 oktober kl 19.

[Läs mer](#)

Dhoad Gypsies from Rajasthan (Indien)

En rytmisk upplevelse för alla åldrar med musik, dans och spänning på hög nivå, 10 oktober kl 19 på Kong

[Läs mer](#)

Zebra Trio

På Palladium 10 oktober kl 18.

[Läs mer](#)

Carolinae Damkör och Duo Gelland

På Palladium 11 oktober kl 19.30.

[Läs mer](#)

KOPAFestival 2010

På Victoriateatern måndag 11 och 12 oktober kl 19.30.

[Läs mer](#)

Matkaravan med Hanna och Linda

med Hanna Tunberg och Linda Dahl - smaka på våra nya matkulturer. guideade turer runt Möllevångstorget. Tis 12 okt kl. 16 och Ons 13 okt kl. 16

[Läs mer](#)

Lunds körfestival - GALAKONSERT

500 körsångare från Skåne, Lunds Stadsorkester, konferencier Björn Kjellman, i Färs & Frosta Sparbank Arena 13 oktober kl 19.

[Läs mer](#)

Tiharea (Madagaskar)

Vocalgrupp från Madagaskar, 13 oktober kl 19.30 på Kong

[Läs mer](#)

A DISAPPEARING NUMBER

National Theatre, livesänding på Spegeln, Torsdag 14 oktober kl 20.

[Läs mer](#)

Lunds körfestival - THE TALLIS SCHOLARS

den engelska vokalensemblen The Tallis Scholars, en blandad ensemble på 12 sångare, i Domkyrkan, Lund 14 okt kl 19.

[Läs mer](#)

Lunds körfestival - TIHAREA

Konsert med kvinnliga trion Tiharea från Madagaskar, på Lunds Stadsteater 14 oktober kl 21.

[Läs mer](#)

Stanza 14/10

Stanza fortsätter hösten på temat kamp och gästas av Karl Ove Knausgård, Kristian Lundberg och palestinske Ghayath Almadoun. På Inkonst 14 oktober kl 20.

[Läs mer](#)

Hela kulturcentralens [program](#)